

ΜΙΑ ΣΚΟΥΠΑ, ΓΡΗΓΟΡΑ ΜΙΑ ΣΚΟΥΠΑ

ΝΑ ΞΕΜΑΓΑΡΙΣΟΥΜΕ!...

Ποιος και Γιατί να Επενδύσει

σε μια Αποτυχημένη Χώρα;

Το Κράτος υπάρχει αποκλειστικά προς όφελος των ατόμων, της κοινωνίας των δημιουργών. Και ο ρόλος του για αυτόν τον μοναδικό σκοπό είναι σαφώς ωρισμένος και περιωρισμένος. Χρειάζεται για να παρέχει ασφάλεια στα άτομα και να εγγυάται την ελευθερία των πρωτοβουλιών τους, όχι για να ανακατώνεται στις δραστηριότητες τους. Ασφάλεια από εξωτερική η εσωτερική βία και απάτη. Αυτή η ασφάλεια αποτελεί και εγγύηση ατομικής ελευθερίας. Αρκεί φυσικά η ασφάλεια να είναι και ασφάλεια από κρατική βία και απάτη. Και αυτό εξασφαλίζεται με την κατάλληλη συντακτική διαρθρωση του κράτους. Άλλα προπάντων αυτό συμβαίνει όταν το Κράτος δεν έχει άλλες αρμοδιότητες

εκτός από τις ρητώς προαναφερθείσες. Όταν δηλαδή δεν είναι κατευθυντικό: όταν δεν παρεμβαίνει στην δράση των ατόμων σαν πατέρας – προστάτης και δεν αναλαμβάνει λειτουργίες που ανήκουν στους δημιουργούς – πολίτες του.

Το Νεοελληνικό Κράτος ασχολείται με όλα εκτός από τις αποκλειστικές αρμοδιότητες του, το μόνο ορθολογικό μονοπάλιο του. Υπάρχει αφόρητα αποπνικτικό πλεόνασμα παρεμβατικότητας παντού, και ταυτόχρονα (θαύμα θαυμάτων!) αβυσσαλέο έλλειμα και διαστροφή στην άσκηση των λειτουργιών που του ανήκουν. Οι νόμοι δεν είναι προιόντα πραγματολογικής ανάλυσης, ουδέτερα κανονιστικά πλαίσια ίσα για όλους, αλλά εργαλεία σκοπιμότητας, μηχανισμοί πίεσης (δηλ. βίας) αυθαίρετης και άρα άνισης εφαρμογής η μη εφαρμογής. Η απάτη εκπορεύεται από το ίδιο το Κράτος: το παράνομο γίνεται νόμιμο, σαν την πόρνη που βαπτίζεται παρθένα. (Κραυγαλέα παραδείγματα οι ανήθικες φορολογικές «περαιώσεις» και οι πρόστυχες νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων). Αντιθέτως η ελευθερία υπάρχει μόνο στα κράσπεδα του Συστήματος. Μεσα του, το τερατώδες Leviathan

κινει τα νήματα όπως σε κουκλοθέατρο νευροσπάστων. Η διαπλοκή και αλληλεξάρτηση πολιτικής εξουσίας, οικονομικής ολιγαρχίας, κοινωνικής φεουδαρχίας, ΜΜΕ και πολιτιστικών θεσμών είναι πλήρης. Τέλος, τώρα η χώρα έγινε και τυπικά υποτελής. Η Κυβέρνηση αντλεί την νομιμοποίησή της από την «Τρόικα» - ένα φαιδρό ad hoc κατασκεύασμα για τον χειρισμό του Νεοελληνικού Ζητήματος. Λένε οι δυστυχισμένοι της «εξουσίας» και τα θλιβερά δημοσιογραφικά φερέφωνά τους ότι όχι, δεν είναι υποτελείς γιατί εφαρμόζουν ό,τι έχουν συμφωνήσει με τους Κυρίους τους. Τι άλλο θα έλεγε ένας κατοχικός Πρωθυπουργός; «Η Ελληνική Κυβέρνηση εφαρμόζει το συμπεφωνημένο πρόγραμμα της με τις Δυνάμεις Κατοχής». Αυτό την έκανε ανεξάρτητη; Και τότε τι σημαίνει προστασία από βία και απάτη για την εγκυρότητα μιας ελεύθερης συμφωνίας;

Το Νεοελληνικό Κράτος έχει αποτύχει σε όλα τα συστατικά καθήκοντα ενός Κράτους. Δεν είναι Κράτος, είναι κομματικό εργαλείο του Καθεστώτος Συστήματος.

Ένα αποτυχημένο Κράτος είναι φυσικά αναποτελεσματικό. Καλλιεργεί την αναξιοκρατία και την γενικευμένη διαφθορά. Ο πραγματικός συντακτικός νόμος του είναι ο νόμος των τεχνητά ισχυρών και της θεσμοθετημένης απάτης. Η ολιγαρχία βαπτίζεται «ισχυροί εθνικοί παίκτες» και η απάτη (η δεκάρικη καιροσκοπική πονηρία) ιδεολογικοποιείται ως Ελληνικό δαιμόνιο.

Ένα αποτυχημένο Κράτος δεν έχει την παραμικρή αξιοπιστία.

Η κοινωνία των δημιουργών δεν το εμπιστεύεται. Η μαφία των αεριτζήδων το απομυζά και το στηρίζει.

Επένδυση προϋποθέτει εμπιστοσύνη.

Ποιος και γιατί θα εμπιστευτεί ένα τραμπούκο της απάτης;

Μα οι αεριτζήδες των διεθνών αγορών.

Για να δούμε τι γίνεται στη ταλαιπωρη χώρα μας στο επίπεδο των «μεγάλων επενδύσεων» και των «ισχυρών εθνικών παικτών».

Πρώτα απ' όλα όσες μεγάλες και μικρές ξένες εταιρείες έρχονται εδώ ως ιδιωτικοί παράγοντες συναντούν μια αρνητική πραγματικότητα αβεβαιότητας, συντονισμένων εμποδίων, ολοσχερούς εξάρτησης και διαφθοράς. Η λοιπόν έμεναν και συναγελάζονταν με το Καθεστώς (όπως η Siemens ή η Lafarge) η έφευγαν, και τελευταία φεύγουν με ρυθμό εξόδου (Τράπεζες, Πετραιλαικές εταιρείες, Σκαραμαγκας, Τρόφιμα). Στη Πάτρα ξέροθμε τι έγινε με τα υδροπλάνα και έφυγε ο επιχειρηματίας. Όχι μονο δεν έρχονται πια καινούριες ιδιωτικές επενδύσεις και επιχειρήσεις, αλλά εγκαταλείπουν το βυθιζόμενο σκάφος και οι παλαιές.

Και τι άλλο να κάνουν ορθολογικά συμπεριφερόμενες οι αγορές όταν βλέπουν το ξετσίπωτο αλισβερίσι φεουδαρχικών εξαρτήσεων και διαπλοκών που περνάει στην Ελλάδα του Leviathan στις αρχές του 21ου αιώνα σαν μεγάλη οικονομική δραστηριότητα;

Η πολιτική εξουσία θα προσδιορίσει την διάρθρωση του Τραπεζικού συστήματος στην χώρα για να είναι λέσι (άκουσον τον καραγκιόζη άκουσον!) ανταγωνιστικό. Μια κρατικο-μηκρατικο-εθνική μεγάλη τράπεζα και 2-3 άλλες ιδιωτικο-κοινωνικο-κρατικοδίαιτες. Η κάτι τέτοιο.

Ζούμε σε μια κατ' ουσία ανελεύθερη χώρα --- και υπό καθεστώς οιονεὶ κατοχής, τόσο αλλότριο είναι το Σύστημα από την Κοινωνία.

Να ο κύριος λόγος γιατί δεν γίνονται σοβαρές επενδύσεις στην χώρα. Και με «σοβαρές» εννοώ κυρίως επενδύσεις στην ελευθερη αγορά, όχι απότοκες ύποπτων διακρατικών συμφωνιών η μοιράσματος της τράπουλας κάτω από το τραπέζι η με σημαδεμένα χαρτιά, εκτός πραγματικού ανταγωνισμού.

Ποιος σοβαρός επενδυτής η ουσιαστικός «κερδοσκόπος» (!) θα βάλει συμφέροντά του σε μια χώρα όπου γίνεται το σκάνδαλο της μεταβίβασης μετοχών του ΟΤΕ στην Γερμανική Τηλεπικοινωνία με ανταποδοτικό όφελος το σκάνδαλο «πώ ληστής» της Ολυμπιακής (που δεν πουλιόταν στους διεθνείς διαγωνισμούς), όπου συμβαίνει το απίθανο καραγκιοζιλίκι για τον Σκαραμαγκά, με υποβρύχια που γέρνουν, με χρωστούμενα που δεν καταβάλονται, με πτωχεύσεις, και αγορές μια μερα πριν την πτώχευση με ταυτόχρονη νέα παραγγελία υποβρυχίων (θα γέρνουν η δεν θα γέρνουν άραγε?!), όπου η πράσινη ανάπτυξη γίνεται τα πράσινα άλογα του βρωμερού απόπατου της Ευρώ πης στον Αστακό, όπου το κύριο λιμάνι της χώρας, ο Πειραιάς, παραδίδεται σε ξένο κράτος, την Κινεζική Κυβέρνηση όχι σε εταιρεία, (σε κράτος που του έχουν αρνηθεί τέτοια παράδοση σε Ευρώ πη και Αμερική, οπου υπογράφονται διακρατικές συμφωνίες ανενεργές και μηδέποτε τελεσφορούσες σαν την γελοία για τον αγωγό Μπουργκας – Αλεξανδρούπολης, και όπου νέες τέτοιου σαθρού είδους διακρατικές συναλλαγές με Λιβύη (! η είναι ποιό έξυπνος ο Καντάφι?) η το Κατάρ εξαναγγέλονται σαν εργαλεία ανάπτυξης!

Η Κυβέρνηση του Συστήματος καταδικάζει τους υγιείς επενδυτές των ελεύθερων αγορών και ψάχνει να βρεί τους σκοτεινούς κερδοσκόπους-καιροσκόπους, ανάλογα νοσηρά απογεννήματα σαν τους δικούς της ολιγάρχες και φεουδαρχικούς εξαρτηματικούς, τους αερητζίδες που ψαρεύουν σε τέτοια θολά νερά. Αυτή είναι η ουσία της υπόθεσης.

Μας κοροιδεύουν οι άχρηστοι του Συστήματος μπρος στα μάτια μας! Ακόμη και

τώρα που μας κατέστρεψαν!

Μια σκούπα να τους σαρώσουμε όλους!